

F. t. l. vedr. byggeloven m.m.

stensfejerlauget, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening og Energiministeriet.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Overførslen af brandlovens bestemmelser om skorstensrensning og brandsyn til byggeloven giver en bedre sammenhæng i lovområderne og en regelforklaring, som medfører en mere overskuelig regelfastsættelse på området. Endvidere gennemføres en tiltrængt modernisering af området ved fastsættelse af nye administrative forskrifter, baseret på behovet for disse præventive brandvænsforanstaltninger under hensyn til den fyringstekniske udvikling.

Den foreslåede modernisering af reglerne vil kunne medføre besparelser for forbrugerne i gebyrer for skorstensfejrydelser.

Ændringerne forventes ikke at få økonomiske konsekvenser for staten eller kommunerne.

Ad 3. Ændring af byggelovens ankebestemmelser

Efter gældende bestemmelser i byggeloven er der klageadgang over for afgørelser, som vedrører forståelsen af byggeloven eller bestemmelser fastsat i medfør af loven, det vil sige at klageadgangen vedrører retlige forhold i vid forstand. Udgangspunktet for byggelovens klagebestemmelser er således, at kommunalbestyrelsens skønmæssige afgørelser ikke kan påklages. Adgangen til at påklage skønmæssige afgørelser er dog ikke afskåret fuldstændigt, idet 1. ankeinstansen har mulighed for at tillade påklage af også skønmæssige afgørelser, hvis afgørelsen efter klagemyndighedens vurdering har almindelig interesse eller videregående betydelige følger for klageren. Siden lovens ikrafttræden har klageinstanserne anvendt denne mulighed uhyre sjældent.

Der er efter gældende regler klageadgang til 2 ankeinstanser vedrørende retlige forhold, nemlig til amtsrådene som 1. ankeinstans og til boligministeren (kompetencen delegeret til Byggestyrelsen) som 2. ankeinstans. I Københavns og Frederiksberg kommuner går klageadgangen dog til boligministeren (Byggestyrelsen) som 1. og eneste ankeinstans.

De to ankeinstanser på byggelovens område er hovedsagelig historisk bestemt, og der gør sig ikke på området særlige retssikkerhedsmæssige hensyn gældende, som nødvendiggør flere ankeniveauer.

1. del af regeringens handlingsplan for afbureaukratisering, afgivet 13. december 1988 indeholder en kort beskrivelse af det statslige udvalgs model for en ankereform. Det fremgår heraf, at der principielt kun skal være én ankeinstans, at alle klager over afgørelser truffet i kommunerne skal kunne påklages til den samme myndighed: statsamtet, som skal være første

og eneste klageinstans, således at borgerne kun skal henvende sig ét sted, og at kun lovligheden af de kommunale afgørelser af respekt for det kommunale selvstyre skal kunne ankes. I handlingsplanen peges på, at ankereformen er en fælles opgave for både det statslige og kommunale afbureaukratiseringsudvalg, og at de 2 udvalg har aftalt den arbejdsdeling, at de principielle synspunkter på en ankereform fastlægges i det statslige udvalg, mens den konkrete udformning af ankesystemet på de enkelte områder behandles i det kommunale udvalg.

I betænkning nr. 1168 - Lotz III-udvalget - afgivet maj 1989 fra det af statsministeren nedsatte udvalg om de kommunale opgavers fordeling og finansiering foreslås i forslag 4.14, at afgørelser efter byggeloven for fremtiden alene skal kunne indankes for statsamtet. Udvalget foreslår videre, at der bør gennemføres en generel begrænsning i antallet af kommunale sagstyper, hvor der er klageadgang, at der bør ske begrænsninger i klagemyndighedernes adgang til at omgøre kommunale skøn (ud fra det princip, at beslutninger, hvor lovgivningen har tilsigtet et lokalt skøn, ikke skal kunne påklages), og at der bør gennemføres en afskæring af klageadgangen vedrørende beslutninger af mindre indgribende betydning.

I betænkningen peges på, at statsamtsmodellen bl.a. indeholder følgende fordele:

- »- modellen vil betyde, at der er én myndighed, som i borgernes øjne fremstår som den klagemyndighed, der i almindelighed behandler klager over kommunale afgørelser.
- hensynet til forvaltning så nær borgeren som muligt tilgodeses.
- en revision af ankesystemet efter (ovennævnte forslag) ... vil betyde, at der i færre sager end hidtil vil være tale om at vurdere skønmæssige afgørelser. Derfor vil behovet for at inddrage sagkundskab være mindre. Der vil i første række være behov for juridisk ekspertise, som i forvejen er tilstede i statsamtene. I det omfang, der i behandlingen af klagesager er behov for specialviden, vil der - på samme måde som i dag i tilsynssager - være mulighed for at kontakte vedkommende ressortministerium.
- ved at bygge på en allerede eksisterende enhed mindskes risikoen for uønsket opdrift i udgifter. Som nævnt forudsættes der ikke tilført statsamtene yderligere ressourcer ud over, hvad der følger af en overtagelse af amtsankenævnenes sekretariatsressourcer fra amtskommunerne. Den aflastning af den samlede offentlige administration, som det øgede antal endelighedsbestemmelser vil medføre, vil således først og fremmest ske i centrale styrelser mv., der hidtil har haft betydeli-